

204

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 lipca 1988 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wykazu wyrobów o charakterze antyimportowym.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) i § 16 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 maja 1988 r. w sprawie podatków obrotowego i dochodowego od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 17, poz. 121) zarządza się, co następuje:

§ 1. W podstawie prawnej zarządzenia Ministra Finansów z dnia 31 października 1987 r. w sprawie wykazu

wyrobów o charakterze antyimportowym (Monitor Polski Nr 35, poz. 296) skreśla się wyrazy „oraz w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1983 r. w sprawie obniżki podatku dochodowego od dochodu zagranicznych podmiotów gospodarczych i przedsiębiorstw z udziałem zagranicznym posiadających osobowość prawną (Dz. U. Nr 43, poz. 194 i z 1984 r. Nr 60, poz. 307)”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *B. Samojlik*

205

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 18 lipca 1988 r.

w sprawie prowadzenia gospodarki kasowej oraz rachunkowości w państwowych biurach notarialnych.

Na podstawie § 113 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 16 listopada 1983 r. w sprawie ogólnych zasad prowadzenia rachunkowości przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 40, poz. 233, z 1986 r. Nr 35, poz. 270 oraz z 1988 r. Nr 15, poz. 129) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby fizyczne i podmioty nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej dokonują wpłat należności w związku z dokonywanymi czynnościami w państwowych biurach notarialnych z tytułu:

- 1) opłaty skarbowej,
- 2) podatków od spadków i darowizn,
- 3) przedpłat na podatek dochodowy,
- 4) opłaty za dokonanie czynności notarialnej,
- 5) zwrotu kosztów przejazdu notariusza do wykonywania czynności poza siedzibą biura,
- 6) opłaty sądowej,
- 7) zwrotu kosztów ksiąg wieczystych

— w kasie państwowego biura notarialnego gotówką lub czekiem albo bezpośrednio na rachunki bankowe właściwego sądu lub urzędu skarbowego.

2. W pomieszczeniu kasy umieszcza się na widocznym miejscu informację o godzinach przyjmowania wpłat oraz o możliwości dokonywania wpłat należności wymienionych w ust. 1 bezpośrednio w banku na rachunki sądu lub urzędu skarbowego, ze wskazaniem nazw i numerów tych rachunków.

3. Jeżeli państwowe biuro notarialne nie ma odpowiednich warunków do urządzenia kasy albo gdy z innych względów nie jest celowe tworzenie kasy w państwowym biurze notarialnym, prezes właściwego sądu wojewódzkiego zleci przejęcie obsługi kasowej takiego biura kasie

sądu wojewódzkiego lub kasie wyznaczonego sądu rejonowego. Kasy tych sądów stosują do obiegu dokumentów przepisy niniejszego zarządzenia.

4. W lokalu państwowego biura notarialnego, który nie posiada własnej kasy, umieszcza się informację, w której wskazuje się kasę sądową uprawnioną do pobierania należności tego biura, oraz dane, o których mowa w ust. 2.

§ 2. Rozliczenia jednostek gospodarki uspołecznionej z państwowymi biurami notarialnymi są dokonywane na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 1985 r. w sprawie zasad rozliczeń pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 43, poz. 204 i z 1988 r. Nr 11, poz. 86).

§ 3. 1. Opłaty notarialne, sądowe i skarbowe uiszczą się znakami wartościowymi tych opłat do wysokości ustalonej w odrębnych przepisach.

2. Wartość zapasu znaków opłaty notarialnej, sądowej i skarbowej, przechowywanych w kasie, ustala właściwy prezes sądu wojewódzkiego na wniosek kierownika państwowego biura notarialnego, zawiadamiając o tym właściwy oddział Narodowego Banku Polskiego.

§ 4. 1. Na każdą sumę pobraną w gotówce lub czekiem kasjer wydaje osobie zainteresowanej pokwitowanie z kwitariusza przychodowego według wzoru K-103, ustalonego w myśl § 4 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 1 czerwca 1985 r. w sprawie udokumentowania operacji kasowych jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 16, poz. 128 i z 1986 r. Nr 17, poz. 107).

2. Jeżeli wpłata dotyczy więcej niż jednej sprawy, kasjer wydaje odrębne pokwitowanie dla każdej z tych spraw.

§ 5. 1. Pokwitowanie z kwitariusza przychodowego wypełnia się w trzech egzemplarzach. Pierwszy egzemplarz przekazuje się osobie prowadzącej repertorium w celu odnotowania przyjętej wpłaty i załączenia do właściwych akt notarialnych; drugi egzemplarz stanowi dowód wpłaty dla wpłacającego; trzeci egzemplarz pozostaje w kwitariuszu i stanowi przebitkowy dziennik wpłat.

2. Jeżeli wpłata dokonana została czekiem, na odwrocie trzeciego egzemplarza pokwitowania kasjer wpisuje serię i numer czeku, nazwę banku, numer rachunku wystawcy czeku oraz serię i numer dowodu osobistego osoby wpłacającej.

§ 6. 1. W razie dokonywania czynności notarialnych poza lokalem biura, pokwitowanie na przyjęcie wpłaty wydaje notariusz z odrębnego kwitariusza przychodowego.

2. Notariusz otrzymuje kwitariusz przychodowy od kasjera przed wyjazdem dla dokonania czynności i zwraca go, wraz z przyjętą gotówką, po powrocie, najpóźniej w dniu następnym.

3. Kasjer, przyjmując gotówkę od notariusza, zamieszcza na odwrocie trzeciego egzemplarza ostatniego pokwitowania potwierdzenie przyjętej sumy (cyframi i słownie) oraz wpisuje numery wydanych przez notariusza pokwitowań; potwierdzenie to powinno być zaopatrzone w datę oraz podpisy kasjera i notariusza.

§ 7. 1. W każdym dniu kasjer dokonuje podsumowania dziennika wpłat.

2. Kwotę wynikającą z podsumowania dziennika wpłat kasjer wpłaca w oddziale Narodowego Banku Polskiego lub za pośrednictwem urzędu pocztowego na odpowiednie rachunki bankowe, z zachowaniem obowiązującej klasyfikacji dochodów budżetowych i przy zastosowaniu oddzielnych dla każdego rodzaju należności dowodów wpłaty.

3. Należności określone w § 1 ust. 1 pkt 1, 2 i 3, zaliczane na dochody budżetu terenowego, wpłaca się na rachunek dochodów budżetowych właściwego urzędu skarbowego.

4. Należności określone w § 1 ust. 1 pkt 4, 5, 6 i 7 zaliczane na dochody budżetu centralnego, w części dotyczącej Ministerstwa Sprawiedliwości, wpłaca się na ra-

chunek dochodów budżetowych właściwego sądu wojewódzkiego.

§ 8. 1. Wpłaty, o których mowa w § 7, powinny być dokonywane w dniu pobrania należności, a najpóźniej w dniu następnym, z tym że należności pobrane w ostatnim dniu miesiąca powinny być wpłacone w tym samym dniu.

2. Kwoty należności wpłacone na rachunki poszczególnych dysponentów i daty wpłat odnotowuje się w odpowiedniej rubryce właściwego repertorium.

3. Pokwitowania na wpłacone przez państwowe biuro notarialne należności dla celów kontroli podlegają zachowaniu w układzie chronologicznym.

§ 9. Przepisy § 7 i 8 nie mają zastosowania do gotówki uzyskanej ze sprzedaży znaków opłaty notarialnej, sądowej i skarbowej. Gotówka ta służy do uzupełniania zapasu tych znaków do wartości ustalonej w trybie § 3 ust. 2. W ostatnim dniu roku budżetowego należy uzupełnić zapas znaków do ustalonej normy.

§ 10. 1. Państwowe biura notarialne otrzymują kwitariusze przychodowe z właściwych terytorialnie sądów rejonowych, które prowadzą ewidencję i kontrolę wydanych kwitariuszy.

2. Kwitariusze przychodowe powinny być oznaczane przez kasjera kolejnym numerem łamanym przez skrót danego roku budżetowego i literą N, np. 1/86/N, 2/86/N.

3. Kwitariusze przychodowe wykorzystywane przez notariuszy w toku pracy w terenie oznacza się odrębną kolejną numeracją, łamaną przez skrót danego roku budżetowego, i literami NT.

4. Wykorzystane kwitariusze przychodowe przechowuje się w sposób ustalony dla dowodów kasowych.

§ 11. Sposób sporządzania zestawień miesięcznych obrotów należności pobranych gotówką określają odrębne przepisy.

§ 12. Traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 1979 r. w sprawie specjalnych kas poborowych w państwowych biurach notarialnych i zakresu czynności tych kas (Monitor Polski Nr 2, poz. 14).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: L. Domeracki

206

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU, ŻEGLUGI I ŁĄCZNOŚCI

z dnia 10 sierpnia 1988 r.

w sprawie ulg w opłatach taryfowych za niektóre usługi telefoniczne świadczone na rzecz kombatantów oraz wdów (wdowców) pozostałych po kombatantach.

Na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 oraz z 1987 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 33, poz. 180) oraz art. 49 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kombatanci — emeryci, renciści i inwalidzi uprawnieni są do:

- 1) zniżki w wysokości 50% opłaty taryfowej za miesięczny abonament telefoniczny,
- 2) zwolnienia od opłaty taryfowej za 20 telefonicznych jednostek licznikowych miesięcznie.